

ROLA TWÓRCZOŚCI PLASTYCZNEJ W ROZWOJU DZIECKA

Twórczość plastyczna jest naturalną skłonnością każdego dziecka już od wczesnych lat jego życia. Wynika ona z potrzeb psychicznych dziecka i jest motorem jego rozwoju. Twórczość plastyczna jest obok mowy jedną z głównych form wyrażania i wypowiedzi a także formą komunikacji między dzieckiem a drugim człowiekiem.

Możliwości plastyczne przejawiają się u wszystkich dzieci. W przypadku tych najmłodszych związane są bezpośrednio z rozwojem sprawności manualnej, który z kolei nierozdzielnie uzależniony jest przede wszystkim od prawidłowego rozwoju psychofizycznego. Możliwości plastyczne każdego dziecka należy umiejętnie wykorzystywać, stymulować i rozwijać. Podstawową rolę w realizacji tego zadania pełnią rodzice. Wspomagającą zaś opiekunowie, nauczyciele w placówkach (żłobki, przedszkola, szkoły).

Należy podkreślić, iż:

- możliwości twórcze tkwią w każdym dziecku;
- nie liczy się efekt końcowy, ale sam proces tworzenia dzieła.

CO EDUKACJA PLASTYCZNA DAJE DZIECIOM?

Sztuka nie jest dla dziecka tym samym co dla dorosłego. Dla dziecka to przede wszystkim środek wyrazu. Dzięki edukacji plastycznej możemy stymulować rozwój fizyczny, emocjonalny, percepcyjny, społeczny oraz estetyczny dziecka.

Edukacja plastyczna między innymi:

- rozwija wrażliwość zmysłów;
- rozwija spostrzeganie;
- rozwija wyobraźnię;
- rozwija uwagę;
- pobudza myślenie;
- usprawnia analizę i syntezę;
- sprzyja porównywaniu i uogólnianiu;
- rozwija mowę;
- pomaga rozwijać zainteresowania, zdolności, umiejętności techniczne, sięgać po nowatorskie pomysły;
- daje dziecku zadowolenie i zaspokojenie jego potrzeb w zakresie poznawania, przeżywania i działania.

Na uwagę zasługuje fakt, iż wychowanie plastyczne odgrywa bardzo dużą rolę w rozwoju psychicznym. Spełnia również funkcję terapeutyczną – odpowiednio zorganizowana przyczynia się do niwelowania lęków i zahamowań, rozwija pewność siebie, odwagę, wiarę we własne możliwości.

PODSTAWOWE WARUNKI ROZWIJANIA AKTYWNOŚCI TWÓRCZEJ DZIECKA:

- poczucie bezpieczeństwa i akceptacja dziecka;
- ochrona motywacji wewnętrznej;

- bogate i zróżnicowane środowiska działania;
- akceptacja i współdziałanie z rodzicami;
- zachęcanie do niezależności;
- umożliwienie dziecku kontaktu z książką i dziecięcą twórczością plastyczną.

Ważną rolę w rozwijaniu działalności plastycznej dzieci odgrywa ocena wytworów. Ocena powinna wyrażać aprobatę, być zachętą do dalszych wysiłków, zwłaszcza w przypadku dzieci mniej uzdolnionych. Należy chronić dziecko przed krytyką i ośmieszaniem ze strony innych.

Podsumowując dziecko zajmując się twórczością plastyczną przekazuje własne przeżycia, odczucia, pragnienia, smutki, niepokoje. Przyglądając się pracom dzieci, rozmawiając z nimi o nich można dostrzec więcej i lepiej poznać ich życie wewnętrzne. Biała kartka jest dla dziecka sceną, na której mały artysta może wyrazić swoje nastroje i opisywać świat swoich marzeń.

Opracowała: mgr Anna Bekier

BIBLIOGRAFIA:

- Dyrda, B., (2006), *W kręgu sztuki i ekspresji dziecka*. W: K. Krasoń, B. Mazepa-Domagala (red.), *W kręgu sztuki i ekspresji dziecka. Rozważania inspirujące*. Myslowice–Katowice: Górnośląska Szkoła Wyższa, s. 135–117.
- Łopot-Dzierwa K., (2018), *Techniki plastyczne w pracy z dziećmi*, „Bliżej Przedszkola”, s. 7.
- Kmiecik, R. (2005). *Kształtowanie twórczej aktywności w zakresie działalności plastycznej dzieci w wieku przedszkolnym*.
- „Zeszyty Nauczycielskie”, nr 2, s. 145–162.
- Kluska, A. (2008). *Zajęcia plastyczne a rozwój przedszkolaka*. „Bliżej Przedszkola”, nr 82–83, s. 56.–61